

Ján Adamus

3. nedeľa „cez rok“ – rok B

Keď Jána uväznili, Ježiš prišiel do Galiley a hlásal Božie evanjelium. Hovoril: „Naplnil sa čas a priblížilo sa Božie kráľovstvo. Kajajte sa a verte evanjeliu.“ Keď raz išiel popri Galilejskom mori, videl Šimona a Ondreja, Šimonovho brata, ako spúšťajú sieť do mora; boli totiž rybári. Ježiš im povedal: „Poďte za mnou a urobím z vás rybárov ľudí.“ Oni hneď zanechali siete a išli za ním. Ako šiel trochu ďalej, videl Jakuba Zebedejovho a jeho brata Jána - aj oni boli na lodi a opravovali siete - a hneď ich povolal. Oni zanechali svojho otca Zebedeja na lodi s nádeníkmi a išli za ním.

Mk 1, 14-20

Myšlienky k homílii farára Jána Adamusa

Na niektorých ľuďoch, a možno aj sami na sebe badáme, že sme váhaví, ťažko sa v živote vieme pre niečo rozhodnúť a za niečo sa oduševniť. Cítíme, akoby nám chýbali sily, alebo inokedy sme leniví realizovať svoje plány a predsavzatia. Iste, veľký podiel na tom má aj naša povaha, ale nemôžeme sa len na ňu vyhovárať, lebo v živote prídu také dôležité okamihy, kedy musíme byť rázni, pohotoví a nesmieme váhať s rozhodnutím.

Príkladom sú pre nás aj apoštoli z dnešného evanjelia, ktorí tiež mali rozličné povahy, ale keď sa išlo o dôležité veci, boli rozhodní a oduševnení. Životne dôležitou výzvou pre nich bola Jánova požiadavka: Naplnil sa čas a priblížilo sa Božie kráľovstvo. Kajajte sa a verte evanjeliu. Ďalším životne dôležitým momentom bolo, keď ich Ježiš pozýval, aby ho nasledovali. Evanjelista píše: Keď raz išiel Ježiš popri Galilejskom mori, videl Šimona a Ondreja, Šimonovho brata, ako spúšťajú sieť do mora; boli totiž rybári. Dôraz treba vložiť na slovo videl, to znamená, že poznal ich charaktery, zovňajšok, prácu aj chudobu, schátralé lodičky a potrhané siete... ale nezastavil sa iba pri týchto prejavoch. Ježiš videl aj do ich vnútra, do ich srdca i do duše. Vedel, že sa dokážu pre neho zapáliť, otvoriť sa jeho slovu a dovoľia mu, aby si ich vyvolil. Preto ich vyzval: Poďte za mnou a

urobím z vás rybárov ľudí. Nemýlil sa, lebo: Oni hneď zanechali siete a išli za ním, a to oslova.

Šli tam, kam šiel on, odvrátili sa od doterajšieho myslenia, cítenia, hodnotenia vecí a prijali Ježišov spôsob života, spôsob jeho myslenia, naučili sa na svet pozeráť jeho očami, ba dokázali sa zrieknuť aj vlastného života, len aby obsiahli život večný.

Zo správania apoštolov plynie veľké poučenie aj pre nás. My tiež sa musíme rozhodnúť, s kým chceme v živote kráčať – s Ježišom alebo sami, jeho cestou alebo našou vlastnou cestou. Možno si nevieme celkom dobre predstaviť, čo sa od nás očakáva a možno sa s obavami spýtame: Mám opustiť rodinu? Dobrú prácu? Priateľov? Odiť do kláštora?... Buďme úprimní, že aj toto od niektorých ľudí Ježiš požaduje, ale tým dá k realizácii jeho plánov aj zvláštnu milosť. My ostatní máme veľké množstvo príležitostí ho nasledovať v každodennom živote, tam, kde nás postavil. Tam sa máme odvrátiť od svetského spôsobu myslenia, prijať jeho evanjelium a otvoriť sa mu, aby mohol neprestajne vkladať do nás svoju lásku. To znamená, že nevystačíme si iba s vonkajšími úkonmi, ako je omša, pôst či občasná modlitba. Takéto kresťanstvo by bolo slabé, lebo by sme ho prežívali iba navonok, naoko, ale nemali by sme ho vo svojom vnútri. Svoju vieru musíme mať hlboko v srdci. Iba vtedy dokážeme realizovať Ježišovú výzvu z dnešného evanjelia v praktickom živote. S ňou sa nedá otáľať, ale treba ju plniť hneď a teraz.

Dokážem to? Zanechám aj ja pre Ježiša čosi zo svojho života a vykočím za ním, alebo mám svojej viery a kresťanského života iba plné ústa a pritom je moje vnútro prázdne?

Istý perzský šach si zavolať k sebe troch mudrcov a položil im ťažkú otázku: Čo je najväčším nešťastím v živote človeka? Prvý odpovedal: Choroba. Druhý: Staroba. A tretí: Najväčším nešťastím je mať smrť pred očami a pocit premárneného života. Jeho odpoveď vyhodnotil šach ako najmúdrejšiu.

My túto odpoveď môžeme povedať aj naopak: Najväčším šťastím je mať pocit z plnohodnotného a šťastného života.

Dnes nám to ponúka Ježiš, keď volá aj nás: Vstať, kráčať za ním, kajať sa a veriť evanjeliu. Rozhodnime sa všetci pre túto cestu!

**Tlačí nás ťarcha biedy, zla;
by duša z toho vyviazla,
hľadáme, Pavol, na teba:
ukáž nám cestu do neba.**

**Z milosti bleskom zrazený
ohlášaš Krista na zemi;
tých, čo si predtým sužoval,
láskou si potom zahŕňal.**

**Pamätaj na svoj vrúcny vzťah
k tým, čo sa chveli
v úzkostiach; vyved' nás
z temnej vlačnosti do svetla
Božej milosti.**

**Vypros nám silu v láske rásť,
v láske, čo vždy vie odpúšťať,
v láske, čo hádky nepozná,
v ktorej niet bludu ani zla.**

**Obetou bol si vznešenou,
apoštol smelý národov;
prosíme, Pavol, sudca náš,
zastávaj sa nás v každý čas.**

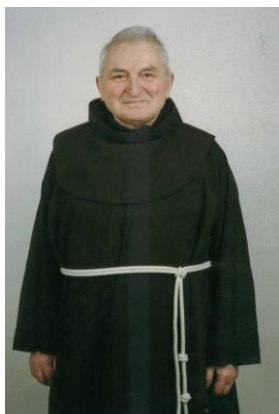
**Nech zneje chvála, vďaka spev
Trojici slávnej, presvätej;
dobrý boj chceme bojovať
a v nebi veniec slávy mať.
Amen.**

SLOVÁ OTCOV PUŠTE

Radili sa medzi sebou starší otcovia a všetci mnísi, bývajúci na sketskej púšti, a dohodli sa, aby bol otec Izák vysvätený za kňaza v kostole stojacom na tejto púšti, kde sa v ustanovenú hodinu schádzalo množstvo mníchov, ktorí na tejto púšti bývali. Keď sa však opät Izák dozvedel o porade, utiekol do Egypta a ukryl sa na istom poli do krovia, lebo sa pokladal za nehodného kňazskej cti; premnohí bratia mnísi však išli za ním, aby ho chytili. Keď sa potom večer zastavili na tom istom poli, aby pookriali po únavách cesty (nastala totiž noc), pustili oslíka, ktorý im cestou niesol potravu, aby sa pásol. A keď sa oslík pásol, došiel až po miesto, kde sa opät Izák skrýval. Keď potom svitol deň, mnísi, hľadali oslíka, až prišli k tomu miestu, kde sa schovával opät. Veľmi sa divili Božiemu riadeniu, keď ho chytili a chceli zviazať a tak ho odviešť. Lež ctihodný starec to nedovolil. Povedal: „Už sa vám nemôžem protivíť, lebo je to vari Božia vôľa, a hoci som nehodný, prijmem kňazské svätenie.“

Svätí starci rozprávali o žiakovi opáta Pavla, menom Jánovi, ktorý vynikal veľkou pokorou a poslušnosťou, takže i keď mu opät kázal ťažké práce, v ničom sa neprotivil, ale ani proti ničomu ľahkovážne nešomral. Keď raz potreboval kláštor kravský hnoj, poslal ho opät do najbližšej dediny, aby tam zohnal hnoj a doniesol rýchlo do kláštora. V tých miestach však bola levica. Opätov žiak Ján sa teda hneď vybral na cestu. Keď odchádzal, povedal svojmu opátovi: „Otče, od mnohých som počul, že v týchto miestach žije levica.“ Tu mu starec akoby zo žartu povedal: „Ak príde k tebe, chyt' ju, zviaž a prived' so sebou.“ A keď prišiel k tomu miestu už podvečer, levica ihneď vyšla a rútila sa na neho. Chytil ju a chcel ju zadržať, ona sa však vytrhla z rúk a utiekla mu. Pustil sa za ňou a hovoril: „Opät mi rozkázal, aby som ťa zviazanú doviedol k nemu.“ A zvieru hneď zastalo, chytil ho a vrátil sa do kláštora. Keďže sa však na ceste omeškal, opät sa o neho veľmi strachoval a zosmutnel; a hľa, zrazu prišiel jeho žiak a viedol zviazanú levicu. Keď to starec videl, veľmi udivený vďaky vzdával nášmu Pánovi, Spasiteľovi. I povedal mu jeho žiak: „Hľa, otče, priviedol som zviazanú levicu, ako si rozkázal.“ Avšak starec chcel pokoriť jeho myseľ, aby sa v duchu nepýšil, a povedal mu: „Ako si ty bez rozumu, tak si aj doviedol toto nerozumné zviera; rozviaž ho a pusť, nech ide na svoje miesto.“

Metód Lucký OFM „Slová otcov púšte“

20. výročie nášho rodáka od od smrti

proviaciálneho ministra Provincie Najsvätejšieho Spasiteľa na Slovensku

Posledný raz pozdravujem všetkých svojich milých, príbuzných, priateľov, známych a zvlášť rehoľných spolubratov. Všetkých odporúčam do milosti Božej a prosím, aby vytrvali v láske a vernosti Bohu. Nezabúdajte na mňa v modlitbách.

Pokoj Vám a brat Fidél, OFM
(Záver listu Posledná vôľa Pátra Fidéla)

Týždeň modlitieb za jednotu kresťanov:

Až do štvrtku 25. januára 2024 slávime Týždeň modlitieb za jednotu kresťanov.

Zápis úmyslov sv. omši na mesiac február:

V utorok 23.1. po sv. omši okolo 17:50 hod. na fare budem zapisovať úmysly sv. omši na mesiac február.

Upratovanie kostola:

Ďakujem predchádzajúcej skupine za upratovanie kostola a kvetinovú výzdobu.

Prosím v sobotu o upratovanie ďalšiu skupinu - čísla domov 254 – 284.

Prosím v sobotu 27.1. ochotných pomocníkov o odstránenie vianočnej výzdoby.

Sväté omše v 3. týždni cezročného obdobia (B)

22.1. pondelok

17:00 Za Ľ Leopolda a Annu Vavrinčikových a rodičov z oboch strán

23.1. utorok

17:00 Poďakovanie Pánu Bohu za dar zdravia i práce a prosba o Božie požehnanie

24.1. streda

17:00 Sv. omša v Štefanovej

25.1. štvrtok

17:00 Za Ľ Miroslava Kordoša

26.1. piatok

17:00 Za Ľ sestru

27.1. sobota

08:00 Na úmysel

28.1. nedeľa 4. Nedeľa cezročného obdobia (B)

08:00 Za farníkov

Lektor: Pešková Macáková

11:00 Za Ľ Jozefínu Bednárikovú (1. mesiac od smrti)

Lektor: Hajičková Šustová

Liturgický kalendár

22.1. pondelok sv. Vincenta, diakona a mučeníka **Lsp**

23.1. utorok sv. Ján Almužník, biskup **Sp**

24.1. streda sv. Františka Saleského, biskupa a učiteľa Cirkvi **Lsp**

25.1. štvrtok Obrátenie Svätého Pavla, apoštola **Sviatok**

26.1. piatok sv. Timoteja a Títa, biskupov **Sp**

27.1. sobota sv. Angela Merici, panna **Lsp**, Prebl. Panny Márie v sobotu **Lsp**

**„Uč sa poznať srdce
Boha i v Božom slove.“**

Svätý Gregor Veľký

Počas všedných dní, keď nie je nejaký špeciálny sviatok a keď je toho priestoru na čítanie vzhľadom na počet dní v roku oveľa viac, sa počas každého roka postupne číta od jeho začiatku Markovo evanjelium, potom Matúšovo a napokon ku koncu cirkevného roka Lukášovo evanjelium. Pravda, zasa okrem väčších sviatkov. Podobne sa vytvoril systém aj pre prvé čítania bežného dňa, väčšinou zo Starého zákona v dvoch ročných cykloch - čiže v prvom, nepárnom roku sú iné prvé čítania ako v druhom, párnom roku.

Ak si to zhrnieme, tak to znamená, že všetky najdôležitejšie state z evanjelií si nedeľný kresťan vypočuje raz za tri roky. A ten, kto sa snaží zúčastňovať na svätých omšiach aj cez týždeň, si ich vypočuje všetky počas jedného liturgického roka.

Skladanie obrazu

Predstavte si veľký balík s puzzlami. Takú trojtisícovku. Aspoň toľko čítaní máme v troch liturgických rokoch všetci k dispozícii na počúvanie počas svätých omší. Pri každej bohoslužbe slova dostaneme na doma akoby zopár zlomkov textov zo Svätého písma. Dostávame ich nielen zo sympatie či starostlivej lásky Cirkvi, ale aj preto, aby sme si ich doma postupne v hlave, v srdci i v živote skladali. No niektoré, žiaľ, stratíme už cestou domov, ba možno už pri bohoslužbe slova - lebo sa nám nepodarilo sústredene počúvať. Tie útržky, ktoré sme nestratili - stále hovoríme obrazne -, potom doma kdesi založíme. Často ani nevieme kam. Tí usilovnejší z nás si ich akoby šetria do kôpok: modré ako obloha, biele ako sneh a podobne. Tešia sa, ak pribúdajú, ale ešte ich nechytí hlbšia radosť z nich. Poviete si: „To teda nie je veľmi povzbudivé“.

Je tu však aj radostná správa. Ak máte doma Bibliu - a isto ju máte -, tak akoby ste mali veľkú kompletnú škatuľu čisto nových puzzlí, z ktorých nechýba ani len kúsok. Túto „škatuľu“ treba len otvoriť a začať skladať. A kedy človeka začne baviť skladanie puzzlí? Až keď sa začína črtať obraz, či nie? Tomu však predchádza istá námaha: možno začneme rohmi, potom skladáme okraje, trochu si triedime tvary či farebné odtiene a podobne. Niečo také robíme vo vzťahu k Biblii aj my teraz.

Dagmar Kráľová „Skús to Bibliu!

**V tejto súvislosti sa hovorí aj o Ježišových
exorcizmoch. Ako ich chápať?**

Katechizmus učí: „Ježišove exorcizmy vyslobodzujú ľudí z moci zlých duchov.“ Ježišove exorcizmy ukazujú, že on pomáha človeku byť slobodným. Božie kráľovstvo je o slobode a prináša slobodu aj pre naše životy. „Anticipujú Ježišove veľké víťazstvo nad kniežatám tohto sveta.“ Nový vek, nový svet, nové nebo, nová zem, je jednoducho niečo, kde budeme žiť v Ježišovej vláde a zlý duch nebude mať priestor na svoje pôsobenie. A my prijímame Ježišove víťazstvo nad kniežatám tohto sveta. „Božie kráľovstvo bude definitívne nastolené Kristovým krížom. Z dreva kríža vládol Boh.“ Ježišov kríž prináša obrovské víťazstvo. Dá sa to prirovnať k vojne, v ktorej je najväčšie vojsko už porazené, ale kde-tu ešte malá čata bojuje a robí takú partizánsku vojnu. Keď budú malé vojská porazené, celá vojna bude vyhratá.

Ježiš teda už tento boj vyhral?

Áno, ale jeho nepriateľ sa ešte medzi nami motká. Je tu a pokúša ľudí. Snaží sa dosiahnuť, aby Božie kráľovstvo nenapredovalo takou rýchlosťou, ako by mohlo. Ničí nás, ničí život. Ak prijmeme Ježišovo víťazstvo, staneme sa súčasťou Ježišovho tímu a budeme prinášať jeho kráľovstvo na túto zem. „Kristus Pán už kráľuje prostredníctvom Cirkvi.“ Je zaujímavé, že Cirkev sme my a Ježiš teraz kráľuje prostredníctvom nás. Preto by sme sa nemali pozeráť len z boku ako diváci, ale ísť do centra diania, aby sme skutočne zažívali víťazstvo kríža v našich životoch, v rodinách, v dedinách a v mestách. Ježišovo víťazstvo patrí tam, kde sme my. No v zápase sme preto, lebo mu ešte nie je všetko podrobené.

Čaká nás ešte nejaká veľká bitka?

„Víťazstvo Kristovho kráľovstva sa neuskutoční bez posledného útoku moci zla,“ píše sa v katechizme v bode 680. Mocnosti zla sa pripravujú na záverečný finiš. Nepriateľ mobilizuje sily, aby na padol rast Božieho kráľovstva a ľudí do neho patriacich. Ale my vieme, že Ježiš je Víťaz, že on je Kráľom kráľov, on má všetku moc na nebi. Posledný zápas bude veľmi veľký, ale my dopredu vieme, ako sa skončí. Nemusíme sa báť, že zlý duch všetko ovládne, pretože vieme, že pekelné brány Cirkve nepremôžu. Máme Kráľa, ktorý je zvrchovaným Kráľom, Bohom, ktorý je absolútnym vládcom, takže nemusí z toho ísť strach. „V deň súdu na konci sveta Kristus príde v sláve, aby završil definitívne víťazstvo dobra nad zlom, ktoré v priebehu dejín rastú spolu ako pšenica a kúkoľ.“ A toto je nové nebo a nová zem. My k tomu smerujeme a každým dňom sme bližšie k momentu, keď príde Ježiš. Náš život, naša činnosť a služba napomáha, aby toto kráľovstvo rástlo.

Ján Buc „Prečo ľudia veria“

Modré oči

Emy bola krásne trojročné dievčatko. Žila v jednom americkom mestečku na východnom pobreží. Lúbila svoju rodinu a veľmi sa jej páčili modré oči jej ocka, mamy a súrodencov. Všetci v jej rodine mali modré oči. Všetci okrem Emy!

Emy snívala o tom, že bude mať očka modré ako more, túžila po tom viac ako po čomkoľvek inom.

Jedného dňa počula od pani učiteľky v škôlke: „Boh odpovie na každú modlitbu.“

Emy celý deň dumala. Večer, keď išla spať, kľakla si a modlila sa: „Nebeský Ocko, ďakujem ti, že si stvoril more, je nádherné! Ďakujem ti za moju rodinu. Ďakujem za môj život! Veľmi sa mi páči všetko, čo si urobil a čo robíš, no chcela by som ťa poprosiť, aby som ráno, keď sa zobudím, mala očka také modré ako moja mamička. Prosím v Ježiškovom mene. Amen.“

Na druhý deň len čo vstala, hneď utekala k zrkadlu. Pozrela sa doň. Jej oči však boli tmavohnedé ako vždy. Prečo Boh nevypočul jej prosbu? Žeby preto, lebo nemá dosť silnú vieru? V ten deň si Emy uvedomila, že aj „nie“ je odpoveď. Napriek tomu to jej dôveru v Boha nenarušilo.

O mnoho rokov neskôr išla Emy ako misionárka dobrovoľníčka do Indie. Jej úlohou bolo „vykupovať“ deti, ktoré tie najchudobnejšie rodiny predávali na trhu s orgánmi. Aby sa však dostala do „biznisu“ a nespoznali v nej cudzinku, musela sa prezliekať za Indku. Práškom z kávy si potrela tvár, nafarbila vlasy, obliekla si sári a bez problémov sa dostala na miesto, kde sa zvykli deti predávať. Bez obáv sa pohybovala po celom „detskem trhu“, lebo vyzerala úplne ako Indka. Jedného dňa ju uvidela v jej prezlečení jedna jej priateľka misionárka a povedala: „Och,

Emy! Vieš si predstaviť, ako by si sa maskovala, keby si mala svetlé oči ako zvyšok tvojej rodiny? Naozaj slúžime múdremu Bohu. Dal ti tmavé oči, lebo vedel, že to bude nesmierne dôležité

pre poslanie, ktoré ti v živote zveril.“

**My a Boh. Aké úžasné spoločenstvo!
Nie je nič, čo by sme spolu nedokázali**

Bruro Ferrero „Večera v raji“

Výčitky svedomia

Nikdy, vôbec nikdy nie je Boh trýzniteľom ľudského svedomia. Našu minulosť ukryl do Kristovho srdca a o našu budúcnosť sa už postaral.

Roger Schutz

Keď vo mne Boží pohľad vzbudzuje výčitky svedomia a nepokoj, treba mu odkryť vnútro a veľmi jednoducho pomenovať to temné, čo vyprodukovalo moje srdce. Boží pohľad ma bude totiž znervózňovať a bolieť len do tej chvíle, keď úprimne vyznám svoj hriech. Pán ma neprenasleduje, aby ma pripútal k mojej biede, ale aby ma z nej vymanil.

Ak sa však aj potom výčitky vracajú, dôležité je vedieť, že teraz neprichádzajú od Boha. Často prichádzajú od zákonnického superega, ktoré v mnohých ľuďoch úplne prehlušuje hlas Ducha Svätého, dokonca sa zaň vydáva. Spoznáme ho práve podľa toho, že človeka dusí, lebo pozná iba spravodlivosť, nie však milosrdenstvo. Inokedy sú pokušením Zlého, ktorý nás odvádza od viery v Božie milosrdenstvo a Božie odpustenie.

V obidvoch prípadoch sa nesmieme nechať unášať svojimi pocitmi, ale treba sa oprieť o Božie slovo, napríklad v podaní apoštola Jána: „Ale ak vyznávame svoje hriechy, on je verný a spravodlivý: odpustí nám hriechy a očistí nás od každej nepravosti.“ (1 Jn 1,9) Na niekoho môže liečivo pôsobiť, ak si niekoľkokrát zopakuje toto alebo podobné Božie slovo, trebárs i nahlas, aby Božiu pravdu o odpustení skutočne prijal a vstrebával.

Prečo však svätý František a iní svätci celé roky oplakávali svoje minulé hriechy? Je vôbec možné vymazať z pamäti všetky svoje pády? A je to žiaduce?

Brat Efraim o tom napísal: „Minulé viny sa pred tebou môžu vynárať dvojakým spôsobom: ak ťa obviňujú, odožeň ich slovami, že ani Boh si na ne nespomína. Ak však pohnú tvojím srdcom a rozplačú ťa, prijmi ich a dobroreč im, lebo ťa vrhajú do náručie milosrdenstva.“

Skrúšenosť srdca sa nevylučuje s vierou v Božie milosrdenstvo, práve naopak: otvára ľudské srdce dokorán Božej láske. Skrúšené srdce je však celkom niečo iné ako srdce pyšné, ktoré namiesto svetla Božej tváre ustavične kontempluje vlastnú temnotu.

Kateřina Lachmanová „O milosrdenstve“

www.vistuk.sk

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku